

DIN CUPRINS:

Încasări și plăți
prin Paypal pag. 5

Achiziție intracomunitară
de autoturisme în scopul
revânzării pag. 6

Servicii prestate pe
teritoriul României de
nerezident. Contribuții
sociale pag. 8

Split TVA. Obligații în
cazul înființării de popri
pe conturi pag. 11

Drepturi de autor
2018 pag. 12

Monitorul Contabil

100% siguranță legislativă și maximă economie de bani

Declarația unică – un pas spre normalitate fiscală

Opinia specialistului!

Declarația unică (formularul 212) a fost introdusă prin Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 888/2018 și va fi folosită de toți contribuabilii care obțin venituri din activități independente sau drepturi de autor în vederea declarării și plății impozitelor și contribuțiilor către bugetul de stat.

Anterior apariției Ordinului 888, Codul fiscal a fost modificat în domeniul impozitării acestor categorii de venituri am putea spune – din temelii, prin Ordonanța de urgență nr. 18/2018. Prin această ordonanță se urmărește reducerea birocrăției, corectarea anomaliilor fiscale introduse de O.U.G. nr. 79/2017, precum și ușurarea muncii contribuabililor persoane fizice în sensul în care nu vor mai fi obligați să depună mai multe declarații conținând în esență aceleași informații fiscale, ci numai una singură.

Contribuabilul va cunoaște dinainte ce are de plată, fără intervenția organului fiscal, întrucât baza de impozitare o vor constitui veniturile estimate de el, nu va mai plăti impozite anticipate, iar administrațiile fiscale vor scăpa de povara primirii și gestionării unei multitudini de declarații fiscale, de acum având de prelucrat o singură declarație. Astfel că prin comasarea unor formulare fiscale se diminuează și costurile administrative legate de procesarea declarațiilor.

După cum vă amintiți, faimoasa declarație 600 avea ca principiu de impozitare și stabilire a contribuțiilor sociale pentru anul 2018, nu veniturile estimate a se realiza, ci veniturile realizate în anul anterior, ceea ce a creat pe bună dreptate nenumărate nemulțumiri în rândul contribuabililor.

Prin apariția declarației unice și schimbarea principiului de impozitare în funcție de veniturile estimate, se dă posibilitatea contribuabilului să-și estimeze veniturile în funcție

continuare în pagina 2 →

Revoluția fiscală cosmetizată

Anunțăm încă de la adoptarea ordonanței privind transferul contribuțiilor sociale la angajați că vor trebui adoptate o serie de acte normative care să corecteze imperfecțiunile și chiar unele anomalii introduse în Codul fiscal, și iată că în decurs de numai 4 luni legea fiscală este modificată de 5 ori. În data de 30 martie a fost publicată în Monitorul Oficial O.U.G. nr. 25/2018 care, în esență, aduce următoarele modificări, unele dintre acestea cam mult așteptate de către întreprinzători:

- ✓ Firmele au posibilitatea să opteze o singură dată pentru a trece de la impozit pe venitul microîntreprinderilor la impozit pe profit dacă au un capital social de minimum 45.000 lei și minimum doi salariați cu normă întreagă.
- ✓ Microîntreprinderile au posibilitatea să deducă 20% din impozitul pe venit datorat dacă efectuează sponsorizări în condițiile Legii nr. 32/1994, dar numai către acele entități non profit sau unități de cult care sunt furnizori de servicii sociale și care au licențiat cel puțin un serviciu social.

- ✓ Contribuabilii persoane fizice pot redirectiona fie 2%, fie 3,5%, după caz, în funcție de beneficiarul sponsorizării, astfel: ● 2% poate fi redirectionat către orice entitate non profit, unitate de cult, înființate conform legii, sau pentru acordare de burse private; ● 3,5% poate fi redirectionat, similar microîntreprinderilor, doar către acele entități non profit sau unități de cult care sunt furnizori de servicii sociale și care au licențiat cel puțin un serviciu social.
- ✓ Veniturile din contracte de activitate sportivă sunt considerate venituri din activități independente, dar a căror impunere se face prin reținere la sursă, impozitul fiind final. Reținerea se va efectua de către plătitorii de venituri.
- ✓ Se modifică nivelul accizelor pentru motorina utilizată în cazul transporturilor.
- ✓ Se simplifică procedura de restituire a taxei pe poluare, taxei de primă înmatriculare, taxei pe emisii poluate sau timbrului de mediu, în sensul în care cei care au plătit aceste taxe nu trebuie să mai prezinte organului fiscal toate documentele cerute prin O.U.G. nr. 52/2017, cum ar fi certificatul de înmatriculare sau cartea de identitate.

Măsuri bune și necesare atât pentru mediul de afaceri, cât și pentru contribuabilii persoane fizice, care ar fi trebuit introduse în Codul fiscal încă de la începutul anului, evitând astfel adoptarea unor noi ordonanțe de urgență care să corecteze prevederi legale adoptate „pe genunchi”.

Ion Jinga

Ion Jinga, coordonator

- ca urmare a falimentului beneficiarului
- sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată.

Ajustarea este permisă începând cu:

- data pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare,
- în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, hotărâre rămasă definitivă/definitivă și irevocabilă, după caz.

În cazul în care, ulterior pronunțării hotărârii judecătorești de confirmare a planului de reorganizare, sunt încasate sume aferente creanțelor modificate sau eliminate prin planul de reorganizare, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor respective prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

ATENȚIE!

Ajustarea prevăzută la art. 287 lit. d) din Codul fiscal se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv hotărârea judecătorească de închidere a procedurii prevăzute de legislația insolvenței, sub sancțiunea decăderii.

În situațiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării în cazul în care evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile.

În acest scop, furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului.

În consecință, este posibilă recuperarea TVA prin procedura ajustării TVA, respectiv reducerea bazei de impozitare prin emiterea unei facturi, către client, cu semnul minus; această factură se transmite și clientului.

ATENȚIE!

Ajustarea se poate efectua doar în condițiile prevăzute la art. 287, respectiv:

- fie este deschisă procedura de reorganizare și există o sentință prin care creanța pe care o aveți asupra clientului a fost eliminată;
- fie procedura de faliment a fost închisă și există o hotărâre judecătorească rămasă definitivă/definitivă și irevocabilă (caz în care factura de minus nu se mai trimite către client).

Achiziție intracomunitară de autoturisme în scopul revânzării. Tratat contabil

Societatea ABC importă autoturisme din UE pentru a le revinde. Pentru societatea ABC, autoturismele se consideră marfă?

Nu sunt mijloace fixe deoarece nu sunt bunurile firmei. Dacă sunt considerate marfă, atunci trebuie înmatriculate?

Vin din UE înmatriculate provizoriu și este obligatorie înmatricularea în România?

Impozitul auto se mai plătește către Fisc de către firma ABC sau plătește cumpărătorul când o trece pe ROL?

Ce taxe implică a se plăti de către firma ABC la import auto din UE și revinderea acestora în România?

În sensul prevederilor de la pct. 276 din reglementările contabile, mărfurile sunt bunurile pe care entitatea le cumpără în vederea revânzării.

Prin urmare, și în acest caz, autoturismele achiziționate în vederea revânzării reprezintă pentru societate mărfuri.

Potrivit prevederilor art. 11 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările ulterioare, proprietarii de vehicule sau deținătorii mandatați ai acestora sunt obligați să le înmatriculeze sau să le înregistreze, după caz, înainte de a le pune în circulație, conform prevederilor legale.

La alin. (9) se arată că societățile abilitate să comercializeze vehicule noi și societățile de leasing din România pot solicita, pe cale informatică, înmatricularea sau autorizarea provizorie pentru circulație a vehiculelor, prin intermediul unei aplicații informatice puse la dispoziție, în condițiile stabilite prin protocol, de către autoritatea competentă din subordinea Ministerului Administrației și Internelor cu atribuții de organizare și coordonare a activității de evidență și eliberare a certificatelor de înmatriculare și a plăcuțelor cu numere de înmatriculare.

Așadar, nu există obligația înmatriculării în situația în care aceste autoturisme nu sunt puse în circulație

Înregistrare discount pentru plata înainte de termen

Societatea are contract cu un furnizor de materie primă. Pentru plata înainte de termen (plata pe loc la momentul primirii materiilor prime) este stipulat în contract un discount. Factura de discount vine ulterior livrării materiilor prime (după efectuarea plății) și este înregistrată în contul 767 „Venituri din sconturi obținute”. Este corectă procedura?

Conform reglementărilor contabile, reducerile financiare sunt sub formă de conturi de decontare acordate pentru achitarea datoriilor înainte de termenul normal de exigibilitate. Reiese că aceasta se întâmplă și în acest caz, iar discountul referitor la plata înainte de termen este reglementat în contractul de vânzare-cumpărare materii prime.

În continuare, reglementările contabile indică faptul că reducerile financiare primite de la furnizori reprezintă venituri ale perioadei, indiferent de perioada la care se referă, înregistrându-se de către beneficiar în contul 767 „Venituri din sconturi obținute”.

Având în vedere cele de mai sus, se consideră că procedura descrisă este corectă din punct de vedere contabil.

Baza legală: O.M.F.P. nr. 1.802/2014 „Reglementări contabile privind situațiile financiare anuale și individuale și situațiile financiare anuale consolidate” – Secțiunea 3.1. Evaluarea la data intrării în entitate, pct. 77.

Servicii prestate pe teritoriul României de nerezident. Contribuții sociale

O persoană fizică dintr-o țară UE (Franța) organizează un curs de pregătire profesională pentru o firmă din România. Se declară la ANAF contractul de prestări servicii încheiat cu o persoană fizică din UE dacă acest serviciu este prestat pe teritoriul României?

Care sunt contribuțiile datorate aferente plății către persoana fizică în cazul în care aceasta prezintă certificat de rezidență fiscală?

Cum se declară aceste contribuții?

Având în vedere că serviciul este prestat pe teritoriul României urmează a fi făcute aplicabile prevederile art. 8 din Codul fiscal care statuează obligativitatea înregistrării contractelor în sarcina persoanelor fizice și juridice române care sunt beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României. În același timp este subliniat faptul că în cazul contractelor încheiate pentru activități desfășurate în afara teritoriului României, acestea nu vor face obiectul înregistrării.

Raportând aceste dispoziții la situația prezentată, considerăm că societatea din România va avea obligația declarării contractului cu persoana fizică din Franța prin formularul 017. Declararea contractelor încheiate cu nerezidenții are ca temei prevederea cuprinsă în Codul fiscal enunțată mai sus, în aplicarea căreia a fost emis OPANAF nr. 2.994/2016 privind procedura de înregistrare a contrac-

telor/ documentelor încheiate între persoane juridice române, persoane fizice rezidente, precum și persoane juridice străine care desfășoară activitate în România printr-un sediu permanent/sediu permanent desemnat și persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente.

Sub aspectul obligațiilor fiscale asociate veniturilor plătite persoanelor nerezidente vor fi incidente prevederile art. 221 și următoarele din Codul fiscal în ceea ce privește impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți. Astfel, având în vedere că serviciul este prestat pe teritoriul României, veniturile realizate de către nerezident, indiferent de modul de organizare, fac obiectul impunerii în România conform art. 223 alin. (1) lit. k), urmând a fi impuse cu o cotă de 16% aplicată la venitul brut potrivit art. 224 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

Pentru acestea, societatea plătitoare de venit va declara impozitul prin intermediul declarației 100 și va efectua plata acestuia până pe data de 25 a lunii următoare celei în care se face plată.

Trebuie subliniat că în cazul în care persoana fizică franceză care prestează serviciul analizat prezintă un certificat de rezidență fiscală vor fi făcute aplicabile prevederile Convenției pentru evitarea dublei impuneri dintre România și Franța ratificate prin Legea nr. 240/1974. În temeiul acesteia, veniturile realizate de către rezidenții acestui stat nu vor mai fi impozabile în România dacă serviciul nu este realizat prin intermediul unei baze fixe în România.

bru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat și au obținut dreptul de a sta în România pentru o perioadă de peste 3 luni; în această categorie se includ cetățenii statelor membre ale UE, SEE și CE care nu dețin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat și au obținut dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni, în baza prevederilor O.U.G. nr. 102/2005;

- persoanele din statele membre ale UE, SEE și CE care îndeplinesc condițiile de lucrător frontalier și desfășoară o activitate salariată sau independentă în România și care rezidă în alt stat membru în care se întorc de regulă zilnic ori cel puțin o dată pe săptămână; în această categorie se includ cetățenii statelor membre ale UE, SEE și CE care îndeplinesc condițiile de lucrător frontalier și cărora li s-a atribuit cod numeric personal de către autoritățile române, fără eliberarea unui document care să ateste rezidența pe teritoriul României, în baza prevederilor O.U.G. nr. 102/2005.

Persoanele care dețin o asigurare pentru boală și mater-

nită în sistemul de securitate socială din alt stat membru al UE, SEE și CE sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României, și fac dovada valabilității asigurării, nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate.

În acest sens, au fost aprobate procedura de exceptare de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice care nu au calitatea de contribuabil la sistemul de asigurări sociale de sănătate și modelul formularului 603 Declarație pe propria răspundere pentru exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate (Ordinul nr. 3.697/727/2016) care se depune la organul fiscal competent de către persoanele care obțin venituri pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, și care dețin o asigurare socială de sănătate încheiată pe teritoriul altui stat membru al UE, SEE sau CE sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală și maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective, care produce efecte pe teritoriul României.

Reducerea capitalului social pentru acoperirea pierderii contabile. Tratament contabil și fiscal

Care sunt înregistrările contabile efectuate ca urmare a reducerii capitalului social pentru acoperirea pierderilor contabile prin reducerea valorii nominale a acțiunii?

Conform pct. 423 alin. (1) din Reglementările contabile aprobate prin Ordinul M.F.P. nr. 1.802/2014:

„Pierderea contabilă reportată se acoperă din profitul exercițiului financiar curent, după aprobarea situațiilor financiare anuale conform legii, și cel reportat aferent exercițiilor financiare precedente, din rezerve, prime de capital și capital social, potrivit hotărârii adunării generale a acționarilor sau asociaților, cu respectarea prevederilor legale.”

Articol contabil:

1012 „Capital subscris vărsat”	=	1171 „Rezultatul reportat reprezentând profitul nerepartizat sau pierderea neacoperită”
--------------------------------------	---	---

Conform art. 26 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 27 alin. (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

„Art. 26 alin. (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor/ajustărilor pentru depreciere, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

- a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicate asupra profitului contabil, la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz;

Art. 27 alin. (8) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în cazul în care nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului a fost diminuat, partea din rezerva legală corespunzătoare diminuării, care a fost anterior dedusă, reprezintă elemente similare veniturilor”.

Așadar, trebuie recalculată partea din rezerva legală corespunzătoare reducerii capitalului social, care a fost dedusă la calculul rezultatului fiscal și inclusă în declarația anuală 101 privind impozitul pe profit ca elemente similare veniturilor.

Drepturi de autor 2018

Sfaturi utile pentru un
contabil de succes

În perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie 2018, inclusiv, și data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 18/2018, pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală plătitorii de venit aveau obligația reținerii la sursă a impozitului pe venit. Impozitul de 7% sau 10% (în cazul în care persoana fizică a optat în acest sens) s-a declarat prin formularul 100.

Declararea contribuțiilor era în sarcina persoanei fizice. Tratatamentul tranzitoriu este prevăzut la art. II alin. (1) din O.U.G. nr. 18/2018. Pentru această perioadă se aplică următoarele reguli:

- contribuabilii (deci persoanele fizice) au obligația efectuării calculului venitului net aferent anului 2018, stabilit pe baza cotei forfetare de cheltuieli sau în sistem real, a determinării și a plății impozitului pentru veniturile aferente anului 2018, până la data de 15 martie 2019 inclusiv;

- plățile anticipate reținute la sursă pentru drepturile de proprietate intelectuală vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual de plată pentru anul 2018. Odată cu intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 18/2018, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt tratate ca venituri distincte de veniturile din activități independente și se identifică două categorii de venituri din proprietate intelectuală:

1. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidența contabilă.

Pentru această categorie, potrivit art. 72 din Codul fiscal modificat, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net și se reține la sursă, de către plătitorii de venituri. Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, se determină de către plătitorii venitului, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidența contabilă, prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut.

2. Veniturile din drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv din crearea unor lucrări de artă monumentală, primite de la alți plătitori decât persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidența contabilă.

Pentru această categorie, potrivit art. 72¹ din Codul fiscal, venitul net se stabilește de contribuabili prin scăderea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut, iar obligațiile declarative sunt cele stabilite pentru veniturile nete anuale din activități independente determinate în sistem real.

Important!

După intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 18/2018 dispăre cota de impozit de 7%.

Contribuția la pensie

Potrivit art. 148 din Codul fiscal, persoanele fizice care realizează venituri din proprietate intelectuală datorează contribuția de asigurări sociale, dacă estimează pentru anul curent venituri nete a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120, declarația unică 212.

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor care realizează venituri din proprietate intelectuală, o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației unice.

Excepții de la plata CAS:

Potrivit art. 150 din Codul fiscal, nu se datorează CAS pentru veniturile din proprietate intelectuală dacă:

- Persoanele fizice sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale;
- Persoanele fizice au calitatea de pensionari;
- Persoanele fizice realizează venituri din salarii și asimilate salariilor.

Important!

Persoanele fizice care realizează venituri din proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligația reținerii contribuției de CAS sunt exceptați de la obligația depunerii declarației unice la art. 151. Dacă nu se încadrează la excepții și estimează venituri peste plafon, persoanele fizice din categoria a doua vor plăti CAS și vor depune declarația unică pentru CAS.

Contribuția de sănătate

Potrivit art. 174 alin. (2) din Codul fiscal, plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală stabilesc contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 (10%) asupra bazei de calcul menționate la art. 170 alin. (4) (echivalentul a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul de depunere a declarației prevăzute la art. 120).

Pentru venituri din proprietate intelectuală pentru care plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală stabilesc contribuția de asigurări sociale de sănătate, nu se depune Declarația unică pentru CASS. Prin modificarea art. 73 din Codul fiscal, s-a introdus opțiunea de a stabili venitul net anual, în sistem real pe baza datelor din contabilitate pentru venituri din proprietate intelectuală începând cu 2019.

expert contabil, Olga Crevelescu

MTA010